

[Arne Bjerregaard.]

lille indtjening, så må de sige: den går ikke, for vi skal betale 70 pct. af det sidste, vi tjener, hvis det er sådan, at fradragene skal flyttes over til konen. Så må manden enten sige til konen: du holder helt op, eller også må vi tjene lige meget. Det er konsekvensen af forslaget.

Det bliver fremført, at det, jeg har sagt, ikke skulle have relation til forslaget. Nu vel, jeg forstår måske, at man udtrykker det sådan, fordi man ikke ønsker at se familien som en enhed i det politiske spil. Man ønsker sådan set stadig væk at opfatte familien som to selvstændige individer, som vi skal lovgive for selvstændigt. Vi skal i lovgivningen opfatte dem som to personer, som er indgået i en enhed, i et fællesskab. Hvorledes de så vil praktisere friheden i dette fællesskab, det vedkommer nu engang ikke lovgivningsmagten. Det er derfor, vi har sagt, at splittingsystemet, som ministeren siger er asocialt, vil være det mest rimelige, idet vi siger: familien er et fællesskab af to personer, vel, I må selv om, hvordan I får jeres indtjening, om den ene skal tjene det hele, eller I vil tjene lige meget, men jeres familieindtjening deler vi i to lige store portioner, en lige stor del til mand og kone, og efter dette beskatter vi. Så havde vi en reel beskatning af ægteskabet, sådan at man ikke diskriminerede visse indtjeningsformer frem for andre indtjeningsformer.

Knud Jespersen (DKP):

Det var hr. Glistrup, der sagde, at i princippet var vi enige om, at ethvert menneske skulle betragtes som menneske og være en person, og når jeg overhovedet tager ordet igen, så er det, fordi vi drog vidt forskellige konklusioner. Hr. Glistrup afslørede jo netop, at det store flertal af skatteydere kender han ikke meget til. Disse har nemlig fået skatten tilbageholdt i lønnen. Man kunne også have sagt, at når de er fattige, så er det, fordi de har betalt deres skat. De fattige får nemlig ikke lov til at komme i restance ligesom visse andre. Derfor er det ikke et problem, der løses med det af hr. Glistrup fremsatte forslag.

Vi kan altså glæde os over et fælles princip, som går ud på at betragte menneskene som mennesker; så må vi vel også engang

kunne finde ud af, at forskelsbehandlingen bunder i mange ting i selve skattesystemet, og den bliver forstørret, hvis man vedtager fremskridtspartiets forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Underændringsforslag nr. 2
forkastedes med 97 stemmer mod 21; 12 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 88 stemmer mod 37; 10 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes med 104 stemmer mod 31.

§ 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 og underændringsforslag nr. 5 betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§ 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Forhøjelse af den skattefri bundgrænse) [af Glistrup m. fl.]

(Lovforslag nr. 54. Fremsat 20/2 75. Første behandling 13/3 75. Betænkning 16/5 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.